

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 50 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijače velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjske petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Národnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 9. marca. [Izv. dop.]

Pri vseh prilikah se kaže hudobni namen ustavoverne stranke, ki razprave kolikor mogoče zavlača, da bi državni zbor ne prišel do nobenih sklepov. V odsekih ustavoverci žlobodrajo brez konca in kraja in ravno tako se jih v zbornici cela kôpa oglasi, da bi preprečili vsako plodonosno delovanje. Nij tedaj čuda, da še državni proračun nij na vrsti in da izmed različnih predlogov je dozdej samo postav o „umetnem vinu“ dognana. Legalizacija bi uže tudi bila odpravljena, ako ne bi ustavoverci s Stremayrom vred iskali dlake v jajci. Postava se je zavolj tega odseku vrnila, ki jo je uže spet po malej spremembi izročil zbornici in brž ko ne bo še pred prazniki sklenena; isto tako tudi postava proti oderuštvi.

Zbog teh manevrov levice so avtonomisti sklenili debate, kar se da okrajšati in delo pospešiti. Davkova reforma pa se bode odložila, ker novi minister ne bče pripoznati vseh predlogov, ki jih je njegov prednik Chertek bil predložil zbornici. Nekaj teh predlogov bo finančni minister spet nazaj potegnil in si zaradi pokritja deficita pomagal, kakor vsi njegovi predniki, — s posojili.

Vlada spoznavši potrebo, da stopi z vezino, to je, desno državnega zbora v ožjo dotiko, povabila je izvršujoči odbor petnajsterih, v katerem ima desni centrum, češki in poljski klub vsak po pet udov in ki odločuje o skupnem ravnanju cele desne, k pogovoru zastran finančnih zadev in pokritja deficita. K shodu so prisli ministri Prazak, Ziemiálovski,

Kriegsau in Falkenhayn. Kaj se je pri tem shodu obravnavalo, se ne vé, pa sliši se, da je finančni minister obljubil, jeseni v začetku zborovanja predložiti cel nov finančen načrt, kako se naj deficit odpravi. Za zdaj samo še želi, da se sprejme postava o točenji žganih pijač in ta se mu bode dovolila, ker je res treba, da se kaj stori proti rastočemu žganje-pijančevanju.

Naša situacija.

III.

Po dokazu politične eksistence slovenskega naroda in njegovega ugodnega notranjega položaja se nam stavlja vprašanje in interpelira naš optimizem: Kaj vam pomore ves vaš tako zvani lokalizirani vspeh, premalo vas je, nepoznani ste in izgubljeni v masi mogočnejših sosedov, ki prezirajo popolno vse vaše napore in zaradi tega ne znajo ceniti tudi najbolj opravičenih želj in zahtev. Res je, malo nas je, videzno bi nas lahko ugonobil le en sam val mogočnega severnega sosedu in tudi na jugozapadu preži nenasitno irredentstvo in čaka podedovanja s krvjo naših očetov pridobljenih in varovanih dežel, vendar v resnici naša pozicija nij tako žalostna, kakor bi si kdo mislil na prvi površni pogled.

Réči, energično trditi nam je móči, da nam je naš tridesetletni trudapolni boj pridobil več v vnanjé nego li v domačej notranjé politiki. Ozrli so se na nas severni in južni bratje, opozorjeni po naši neustrašljivej borbi in se zdaj bolj nego prej zanimajo za nas, ker so spoznali, da smo tudi mi veja njih drevesa, da nas je le nemila osoda stoletja in malostevilnost pustila v dolgem spanju, zdaj oni

vedó, da smo le naslanjaje se na njih nekaj, a brez njih — utopljeno jadro.

Slovan je mehak lipov les. Srce ima na pravem mestu, on ne pozablja ljudij, pri katerih je našel simpatije, a izmed teh najmanj sebi sorodnega naroda.

Tega nam je priča ogromni osemdesetmilijonni narod na severu in njega velikanske žrtve, s katerimi je nedavno rešil pod turškim jarmom vzdihujočo rajo iz krvavih spon, ter pokazal tako vsemu svetu, da Slovan ne zapusti svojega brata v nesreči.

„Die Freiheit ist keine ursprüngliche und für sich bestehende Existenz,“ pravi Dumas, in to verujemo tudi mi Slovenci. Boriti, delati truditi se je treba za ono najlepšo cvetico, katerej se pravi narodna svoboda. In ta borba bi morebiti brez vspeha bila pri neugodnej lokalnej poziciji naroda, kakeršne vendar na srečo pri nas nij, ker imamo za soboj ogromni slovanski rod in direktno dotiko z njim.

Tudi najnovejše dogodbe na jugu nas podpirajo v našem mnenju.

Prišel je dolgo pričakovani, zaželeni čas, ko se je premikati jel kolos, ki se zove jugoslovansko vprašanje. Prvi akt je uže dovršen, in ta nam je dober porok, da v žaloigri, ki se okonča v nedavnem času, pogine nje junak, tisočletni tlačitelj slovanskega življa, oholi polumeseč, in da na njega mesto nastopi uboga, a poštena, žilava raja. Zgodovina, ki je najboljša, negoljujiva učiteljica usode vseh narodov, nam dokazuje jasno, da vsak narod ima le jedenkrat jutro, poludne, a potem se bliža večeru in noči ter se vleže k večnemu spanju. Le duševno delo mu pri poznih potomcih ostane v spominu.

Listek.

Kratek pregled zgodovine razvítka ruskega književnega jezika.

(Nastopno predavanje Platona Kulakovskega, profesorja ruskemu jeziku na visókeji šoli v Belem gradu.)

(Dalje.)

V južnih ravninah (stepah) današnje Rusije se je bilo Rusom mešati z vsakovrstnimi tujimi narodi, živečimi v teh krajih, bilo se jim je boriti za svojo narodno samostalnost, boriti se za pravo svojega života. A, dokléder nij bilo Tatarov, je bil boj Rusov s svojimi nasilnimi sosedi v primeri zelo legák. Nobednemu teh plemén nij bilo móči ustavljati se sili „bogatirov“, katerim spomin je ohranila plodna domišljétina naroda ruskega v „bilinah“ (junaskih pesnih). In, gledite, takoj po sprejemu kristijanske vere imamo zabeležiti dolgo vrsto historičnih spomenikov — letopisov ruskih, kateri se smatrajo ogledalom književne

zgodovine. V njih so istodobni ljudje kazali v prostej živej besedi trpljenja svoje zemlje. Pogledi letopisca in njegova vzgoja bili so brez sumnje verski, kakor to niti drugače biti nij moglo, — in mi vidimo v jezici prvega ruskega letopisca Nestorja javne sledove silnega upliva jezika cerkveno-slovenskega. Tedaj razlika rusko-staroslovenskega jezika izvestno nij mogla biti posebno velika. S časom se le je ta razlika rastla jednako in brzo: po nekoliko se je neodvisno in naglo razvijal národni jezik, po nekoliko so prelagateljci cerkvenih knjig grških, neznajoči na izrazih bogatih grških izvirnikov dostojno prelagati, z veliko goréčnostjo v svoja prelaganja često uvajali grških izrekov. To so vzroki, po katerih se je vedno bolj in bolj oddaljeval pismeni jezik národnemu. Obče vidimo do XIII. veka živahen razvitek ruskega književnega jezika. V to dobo spadajo spomeniki: „Ruska Pravda“, „Slovo o Polku Igorovem“, „Poučenje Vladimira Monomaha svojeji deci“, pisano staro-ruski. V prvej polovici XIII. veka se javlja nov

divji národ, prišedši iz daljnega iztoka v Rusijo, katera je razcepljena na mnoge kneževine. To so bili Tataři. Ta krdéla, složnejša in mnogoštevilnejša od vseh prejšnjih, ter burni časi so zadržavali književno in umno razvijanje národa ruskega za nekoliko vekov! Kedor je iskal izobraženja, kedor je čutil v sebi poziv za delovanje z umom, — skril se je v samostanske zidove, iskal je verskega zjedinjenja, bežal je v pustínjo . . . Naravno je dakle, da se je tedaj imela književnost malone izključno držati jezika cerkvenih knjig — cerkvene slovensčine. V knežjih dogovorih, v njih novelah (gramatah) se je ohranil za nas dokaz staroruskega jezika. Do XVII. veka se je pismenost ruska skoraj po vsem razvijala pod uplivom cerkvenih knjig. V drugej polovici tega veka se je na najstarejšej stolici v Moskvi prikazal znameniti patrijarh Nikon. On je začel popravljati cerkvene knjige, izkvarjene po prepisovanji v prejšnjih vekovih, — in plod njegovim naporom je bil takó imenovani novo-slovenski jezik, sestavljen iz mnogih besedij in

Javno se zahvaljuje

podpisani odbor slavnemu pevskega zboru narodne čitalnice ljubljanske ter njega pevovodji g. Valenti, društvu „Sokolu“, in njega telovadcu, ter slavnemu „Dramatičnemu društvu“ oziroma čestitim gospodim in gospodam igralcem na požrtvovalnem sodelovanju pri dobrotvornosti velike akademije, ki se je priredila zadnjo nedeljo zvečer v deželni gledališči v podporo stradalajočim Notranjem ter Istranom; isto tako se pa zahvaljuje sl. občinstvu, ki je z obilnim pohodom pospešilo sijajni novni uspeh tega večera,

Odbor za prirejenje velike akademije.

Tužci.

8 m rca

Pri Slonu: Pollak iz Trsta. — Hitzinger iz Dunaja. — Koren iz Planine.

Pri Malič: Kren iz Kočevja. — Iladorf iz Dunaja. — Neuman iz Gradca. — Mizan iz Trstina.

Pri avstrijskem cesarji: Winter iz Dunaja.

Št. 1207.

Sekundarska služba

v deželni bolnici v Ljubljani z letno plačo 400 gld. in s posebno začasno nagrado 200 gld. za opravljanje sekundarske službe v podružnicah, potem s prostim stanovanjem, svečavo in kurjavo je izpraznena. Prošnje za to službo naj se do 25. marca t. l. vložijo pri vodstvu deželne bolnice. Razen doktorata medicine je treba dokazati tudi znanje nemškega in slovenskega ali katerega drugega slovanskega jezika.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani dne 6. marca 1880.

Dunajska borza 9. marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . . 71 gld. 90 kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . . 71 . 80

(92—1)

Zlata renta	8 1/2	15
1860 drž. posojilo	123	75
Akcije narodne banke	8 6	—
Kreditne akcije	29 3/4	20
London	118	15
Napol.	9	43
C. kr. cekini	5	57
Državne marke	53	05

Prodaja.

Zaradi odpotovanja se za gotove novce prodajajo: **pohi tvo, posteljina, kuhinjsko orodje in druge stvari.** (V Ljubljani, v gospodarskih ulicah, knežji dvor, I. nadstropje, na levi.) (81—3)

Velika zaloga

posebno dobrega belega ali visoko rdečega

dolenjskega vina

po 5 do 5 1/2 gld. vever proti pošilatvi posode pri

(91—1) **A. Cvenkeljnu,**
v Sevnici (Lichtenwald), Štajersko.

Kranjsko stavbeno društvo

naznanja, zdaj ko prihaja čas za zidanje, da prevzema

zidanje novih poslopij in popraviljanja,

ter da riše načrte in izdeluje troškovne proračune.

Pri njej se dobi tudi

tvarina za zidanje in lito blago od cementa,

korita za kanale, pretoki od cementa, stopnice za stolbe ter lepotečja za hiše.

V Ljubljani, marca meseca 1880.

Kranjsko stavbeno društvo

na Marije Terezije cesti št. 10.

(82—2)

! Znamenito!

Vsakemu, kdor je uže potreboval **zdravniške pomoči** v boleznih, n. pr. zoper **bramor, sušico, bolezen na prsih, slabost, nervoznost, je znano**, da celo najodličnejše avtoritete zdravništva (kakor prof. dr. Schnitzler, Skoda, Braun etc.) **priporočajo** izključivo

naravno, kristalno-čisto, zlato-žolto,

prirejeno vsled ministerskega ukaza po avstrijskem lekarniškem pravilniku

zdravilno pomuhljevo jetrno mast

iz **Kristijanije** v Norvegiji kot **najboljšo** ribjo mast, kolikor se je nahaja v trgovini, in sicer zbog njenih **izvrstnih lastnosti**; — ta jetrna mast **prekosi** in je boljše, nego ona **bela**, ki se je s sopuhom očistila, **a pri tem zgubila najboljše snovi.**

Da je ta **jedino prava, kristalno-čista, zlato-žolta zdravilna pomuhljeva, etrna mast** (Gadus Callarias Lin. [pomuhelj] po avstrijskem lekarniškem pravilniku) pravilna, zato je v zalogi **zmirom sveža** ter iz **prvih in najsolidnejših** izvirkov v sklenicah po **60 novč.**, in jo ima

Julij pl. Trnkóczy,

lekar v Ljubljani, na mestnem trgu šte. 4.

(74—2)

Naročbe izvršajo se s pošnim povzetjem najhitreje.

Severno-nemški Lloyd

(No deutscher Lloyd)

v avstrijske državi koncesijonirana

parobrodna družba.

Direktna redna poštna parobrodna vožnja med

Bremenom in Ameriko.

Poleg najnižje cene prevoznj in najsolidnejšega ravnanja s potniki, priporoča se za natančnejša pojasnila uradno potrjeno

Glavno zastopstvo severno-nemškega Lloydja za Kranjsko

R. Ranzinger,

(39—4)

speditur juž. železnice,

na dunajske cesti, št. 13 nova, v Ljubljani.

Sprejmo se zanesljivi agenti za okraje na Kranjskem.

Izdatelj in urednik Makso Armič.

(90—2)

Josip Stadler

stavbeni in galanterijski klepar v Ljubljani,

se priporoča za prihodnje dobo za vsakovrstna

stavbena dela,

ter zagotavlja hitro postrežbo in garantira za dobro blago in delo.

Zaloga brezsmradnih stranišč.

Delalnica:

v črevljarske ulici.

Prodajalnica:

na Starem trgu.

Poziv!

Vse svoje prijatelje in p. n. kupce sifonov prosim s tem najuljudnejše, sploh vsacega, naj si je kdor koli hoče, samo da mi nij sovražni, naj mi storijo ljubav, da okolo stoječe prazne sifone v privatnih hišah, ki imajo moje ime, meni pošljó, prinesó, ali vsaj naznanijo, kje da so taki sifoni.

Žalibog se mi zgubi vsako leto znatno tega dragega materijala, česar marsikdo ne zna ceniti.

Urlo me bode veselilo, ako bode moja prošnja uspešna; tudi v prihodnja prosim vse meni blago želeče, naj se o tej zadevi zame zanimajo. Uže naprej se najiskrenejše zahvaljuje

Gustav Fischer,

poleg „Zvezde“ 13.

Pri njem se prodasta tudi v ceno dva ročna aparata za soda-vodo; ogleda se jih lahko vsak čas po dnevi. (78—2)

Čujte, glejte in strmite!

Blago od britanija-srebra, katero smo prevzeli od konkurzne mase nedavno na nič prišlo velike tovarne za britanija srebro, ki ima celo tovarniško znamenje: „**echte Britannia**“, odda se za vsako ceno, ali bolje, **zastonj**. Po poštnem povzetju, ali kdor pošlje **6 gld. 70 kr.**, dobi vsagdo te-le stvari za četrti del prave vrednosti, in sicer:

- 6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročnikom od britanija-srebra, s pravo angleškimi srebrno-jeklenimi ostrinami;
- 6 „ jako finih vilic, britanija-srebro, iz jednega kosa;
- 6 „ teških žlic za jedi od britanija-srebra;
- 6 „ žlic za kavo od britanija-srebra, najboljše kvaliteti;
- 6 „ podnožnikov;
- 1 teški zajemalec za juho od britanija-srebra;
- 1 masivni zajemalec za mleko od britanija-srebra;
- 6 kom. Viktorija-podstavkov, fino cizelirani;
- 2 krasna namizna svečnika;
- 1 salonski namizni zvonček od britanija srebro, srebrnega glasu;
- 1 košek za kruh, masivni, od britanija-srebra.

42 kom. Vseh teh 42 reči je izdelano iz najfinejšega britanija-srebra, ki je na celim svetu jedina kovina, katera ostane večno bela in se od pravega srebra tudi po 25 letnem rabljenju ne more razločiti, **za kar se garantuje**. V dokaz, da mi je naznanilo

nij sleparstvo,

zavežem se s tem javno, da, ako blago ne bi bilo po volji, je vzamem brez ugovora nazaj. Omenjam tudi mnogo meni pripisanih zahvalnih pisem, katera si bodem dovoljeval polagoma objavljati. — **Kdor hoče tedaj dobiti dobro in solidno blago a ne slabo za svoj denar, naj se obrne na:** (596—7)

A. Fraiss, Rothenthurmstrasse 9,
gegenüber dem erzbischöflichen Palais, WIEN.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

In slovanski rod ima zdaj jutro, o tem nij dvoma. Narava, zgodovina bi morala nastopiti izjemoma pri Slovanih ves drug pot in ovreči tisočletne, v naravi utrjene principe, ako bi Slovan bil samo na sveti, da trpi, se bori, in bi vsa njega dela in talenti bili le iz srečnejših krogov odpali kot meteori, ki žaré jedino nekoliko hipov, da potem razpadajo v ničevost.

Slednjič, kar je isto tako velikega pomena, imamo reči, da tudi največji sovražniki niso iztesani vsi iz jednega lesa.

Čuje se uže tu in tam klic: „Mir nam bodi, dajmo vsakemu, kar je njegovega, spoštujmo, kar je spoštovanja vrednega, in krepimo tako in poveljujmo sebe.“

Krivica le nekaj časa traje, pravica ne pogine in z njo ostaje vse, kar je lepo in blago. Ir v tem smislu ponavljamo še jeden pot: Častimo sêbe, delajmo, trudimo se, pokazimo delo svojih rok onemu, ki nas zaničuje, posnemajmo tudi pri sovražniku, kar je posnemanja vrednega, in potem pride čas, ko bode dan naših žuljev: „anno redeunte festus“.

L.

Kaj zahtevajo koroški Slovenci gledé ljudskih in srednjih šol.

Iz Celovca 6. marca. [Izv. dop.]

Z velikim zanimanjem opazujemo tudi mi Slovenci na staroslavnem Gorotanu živahno gibanje v državnem zboru ter nestrpljivo pričakujemo, da se vrli slovenski poslanci potegnijo tudi za naše terjatve in pravice, ker naši koroški poslanci bodo — kakor vse kaže — težko kedaj zinili besedico o nas in našem žalostnem položaji. Zelo nas je obradostila resolucija g. dr. Vošnjaka v budgetnem odseku, naj se vlado pozivlje, da uvede na učiteljskih v Mariboru in Ljubljani slovenski jezik kot učni jezik, v Celovci pa da osnuje za slovenske preparande posebne paralelke.

To bi bilo mnogo za nas, to bi bil branik narodnej odgoji na podlagi materinega jezika, a močan jêz daljnemu ponemčevanju koroških Slovencev. In taka paralelka bila bi tukajšnji preparandiji tudi zelo potrebna, ker 40 pripravnikov obiskuje slovenski poduk.

A potrebna ali nepotrebna, to ubogo malo briga nemške ustavake ter njihovega „zvonošca“ Herbsta; „preveč bi veljala“ in pa

„Celovec z okolico je ves nemšk“, to so bili oni tehtni razlogi, zbog katerih naj bi koroški Slovenci slovenske paralelke na celovške preparandiji čakali do sodnjega dne.

Vseučilišče v Černovci in drugi nemški zavodi, se ve, da ti niso bili predragi! Zemljepisje in pa statistika g. Herbstu tudi ne belita preveč glave, drugače bi moral vedeti, da celovška okolica šteje 22055 Slovencev, a samo 7294 Nemcev, in da Slovenci ne bivajo samo do Celovca, ampak celo daleč okraj Beljaka.

Celo postavna vadna šola za slovenske preparande v Celovci bila je ustavakom preveč, dà, čisto nemogoča, ker ima po Herbstovem mnenju Celovec in vsa okolica daleč na okolo (?) dvomljivo srečo, da je nemška. A koroški Slovenci, niso še zginili, še so na svojej zemlji; bodo sicer še nadalje životarili brez paralelke in vadne šole, a odjenjali ne bodo odločno zahtevati svojih pravic in trkati na vrata, za katerimi so one shranjene, dokler se jim ne zgodi pravica.

Kaj tedaj zahtevajo koroški Slovenci v obče? Oni hočejo in zahtevajo samo to, kar jim osnovne državne postavbe in naučni zakoni dajejo in zagotavljajo. Taka zahteva je vendar skromna, opravičena in ustavoverna!

Kaj pa zahtevajo gledé ljudske šole? — § 6. postave o načelih poučnega bitstva v ljudskih šolah se glasi: „O učnem jeziku in poduku v kakem drugem deželnem jeziku razsodi po zaslišanji onih, ki šolo vzdržujejo, v od postave določenih mejah deželna šolska gospodstva. Katere postavbe pa določujó one meje, katerih se ima držati tudi deželna šolska gospodstva? Na prvem mestu stoji člen 19 državnih osnovnih postav od 21. decem. 1867, ki pravi:

„Vsi narodi v državi so ravnopravni in vsak narod ima neoskrunljivo pravico svojo narodnost in svoj jezik braniti in gojiti. Ravnopravnost vseh v deželi govorjenih jezikov v šoli, uradu in javnem življenji država priznava. V deželah, kjer več narodov biva, imajo javni učni zavodi tako uravnani biti, da se vsak narod, ne da bi se ga sililo učiti se drugega deželnega jezika, v svojem jeziku izobrazi.“ Členu 19. sledi državni zakon od 14. maja 1869 o učnih načelih gledé ljudskih šol. — § 1. tega zakona pravi:

„Ljudska šola ima nalog, otroke nраво- nabožno odgojevati, njihovo duševno delavnost razvijati, jih oskrbeti z znanostimi in priročnostimi, katere so za daljno izobraževanje v življenji potrebne, in temelj mora položiti za odgojo vrlih ljudij in državnih udov.“ — Ta temeljna zakona kažejo meje pri določbi učnega jezika.

Kaj tedaj zahteva § 19. državnih osnovnih postav? O tem nam daje sloveč nemški pravnik dr. Hugelmann gotovo prostodušno pojasnilo, ko govoreč „o postavnem stališču avstrijskih narodnostij“ pravi: „Najmanjša narodna zahteva je, da se materini jezik sploh uči... Druga narodna zahteva tiče se vsigdar učnega jezika. Narodna mora biti šola, v vseh predmetih ima biti materini jezik sredstvo poduku.“ — Tako razlaga dr. Hugelmann § 19. in meni: „Princip ravnopravnosti vseh običnih jezikov se naslanja samo na izvrševalne zakone in naredbe, a na izvršitev se mora čakati čestokrat.“

Isto tako ne stavi gori omenjeni § 1 državnega zakona namena ljudske šole v naučenje tujega jezika, ampak v čisto druge, mnogo višje, potrebniše in tudi dosežnejše predmete. „Ljudska šola ima nalog, otroke nраво- nabožno odgojevati!“ Kako žalostno mora v tem obziru biti, kaže vloga 97 dušnih pastirjev in katehetov slovenskih in mešanih dekanij sestavljena in od visokovz. kn. šk. ordinarijata podpirana gledé nevednosti branja slovenskega katekizma, s katero bi se visokih in najvišjih šolskih uradov brez največje potrebe gotovo ne bilo nadlegovalo. — „Ljudska šola ima duševno delavnost otrok razvijati, jih oskrbeti z znanostimi in priročnostimi, katere so za daljnjo izobraževanje v življenji potrebne, itd. Kako pa je to mogoče, če se večina časa in truda potratí za ubijanje tujih besedij ter se otrokom daje učiteljev slovenskega jezika malo večših ali celo nezmožnih? — Kako more učitelj doseči pravi namen nauka, kakor ga predpisuje naredba ministra za bogočastje in nauk od 20. avg. 1870, in sicer za jezikoslovje, računanje, risanje in geometrično oblikoslovje, zemljepisje in zgodovino? — Slovenski prebivalci bili bi gotovo zelo hvaležni učiteljem in šolskim uradom, ko bi njihovi otroci ta učni cilj saj v materinem jeziku dosegli.

To sta tedaj oni temeljni postavi, kateri

oblik ruskega in slovenskega jezika in kateri se danes upotreblja izključno samo v cerkvenih knjigah.

Današnji silni in novi razvitek ruske književnosti in književnega jezika se je pričel za onih časov, ko je Rusija, zvršivša borbo z azijskimi národi, svojimi sosedi, in združivša se okolo Moskve v jedno krepko ujedinjeno državo, obrnila se na zapad in si tam pridobila njega popolnost, do katere je došel po mnogih večov bridkih izkušnjah. V tej dóbi se na prestolu ruskem javlja najznamenitejši izmej carjev v svetovnej zgodovini — car Peter I., v katerem je po prekrasem prispodabljanji ruskega zgodovinarja S. M. Solovjeva z „bogatirom“ sila po жилищамъ живищомъ такъ и бѣраа (sila živo igrala po žilah). — Sama oblika azbuki je bila promenjena, in sprejela je črte, katere rabijo i danes ruskej in srbskej književnosti ali obče pravoslavnim Slovanom. Leta 1711. se je rodil daleč gori na severju. na obalih Belega Morja, v kmetiskej kolibi človek, kateremu je bilo usojeno, da začne

novorussko slovstvo in da položi trden temelj neodvisnemu razvijanju ruskega jezika in znanosti. To je bil Mihajlo Vasiljevič Lomonosov. Energična, silna in zelo talentovana nравnost Lomonosova, katerega je poleg vsega krasil neobično trden značaj, nij mu dala miru v življenji, tesno obmejenem s kmetisko bitnostjo. Imejóč 19 let je z daljnega severa po zimi pripotoval v Moskvo, kjer se je začel učiti v „zaikonospaskej šoli“, kjer so se poučevali bodoči duhovniki ruske cerkve. Usoda mu dovoli, da tam ugasí svojo žejo po naukih.

Skoraj so ga odposlali za granico, da dovrši svoje proučevanje v raznih predmetih. Nemam niti časa niti prilike, da zdaj podrobno načrtam delovanje tega veleumnega moža, tudi njega pomembe v zgodovini ruskega znanstva razložiti mi nij móči sedaj, zato rečem kratko: bil je prirodoslovec, zvezdogled, zgodovinar, pesnik, dramatik in jezikoslovec. On je prvi sestavil učeno rusko slovnico in je upotrebljal pravo obmejenje oblasti mej ruskim

in slovenskim jezikom. Njega delo, kjer razpravlja o tem, ima naslov: „О пользѣ книгъ церковныхъ“ (o koristi cerkvenih knjig). Priznava joč veliko korist uplivu slovenskega jezika na obrazovanje ruskega književnega sloga, deli Lomonosov njegove meje od mej ruskega jezika samega, trdèč, da so slogi treh vrst: visoki, v katerem nadvladuje upliv slovenščine, — srednji, kjer se upotrebljavo slova obča ruskemu in slovenskemu jeziku in naposled nizki, ki je sestavljen izključno iz čisto ruskih besedij. Ta razdelitev jezikov je imela to korist, da so po sedaj pisali čisto v ruskem jezici. Ali psevdoklasicizem, katerega je bil Lomonosov uvèl v književnost rusko, je še dolgo pričel v svojih jednostranskih pravilih svobodno domišljeto pesnikovo in je časih uklèpal njih jezik v oblike slovenske. Lomonosov je prvi pokazal svojstveno razmero slogu in je prvi dokazal primero toničnega sloga.

(Konec prih.)

deželnim šolskim uradom gledé učnega jezika postavne meje odkazujeta. Za to tedaj zahtevamo za slovenske župnije slovenske, — za mešane na podlagi jezikoslovnih razmer zjedinjene, — za nemške župnije nemške šole; jezik na prižnici v cerkvi bodi tudi jezik v šoli. — Slovenec bo tudi v prihodnje korist nemškega jezika gotovo spoznaval, on si ga bode želel, čislal in ljubil ter se ga tudi s veseljem učil, a po pametnejšem in izdatnejšem načinu. Nikdo naj ne misli, da so se Slovenci, kateri nemški govoré, tega jezika v ljudski šoli naučili; le vprašajte jih, in gotovo ne boste nobenega našli, ki bi si bil svojo nemščino neposredno iz ljudske šole soboj prinesel. Kdor ne gre mej Nemce v službo ali pa v mesto bodi si v šolo ali kam drugam, ali kdor ne pride k vojakom, ta gotovo ne vé nemški, čeravno je za ono malo nemških besed in stavkov, v slovenski domačiji kmalu pozabljenih, morebiti ves čas svoje šole potratil in izgubil. Ko bi vendar uže enkrat mnenje vsestransko razširjatev in pa veljavo zadobilo, ka ljudska šola nij nikak jezikosloven zavod, ampak da je zavod za narodno izobraževanje in omiko!

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. marca.

V včerajšnji seji **državnega zbora** je predsednik naznanil zaročitev cesarjeviča Rudolfa z belgijsko princesinjo Štefanijo, finančni minister pa je predložil načrt zakona o pobiranjih davka maja in aprila meseca in načrt zakona o pooblaščenju, da sme vlada pričeti kreditno operacijo v iznosu 20 milijonov zlate rente za pokritje letošnjega deficita; nadalje pa vlada zahteva še 604.000 gold. za colno upravo in finančno stražo.

Davkovski odsek je v seji v ponedeljek posvetaval se o vladnej predlogi gledé kolekovnih in neposrednih pristojbin, Dr. Poklukar je za obdačenje pri posojilih in dobitkih, a govoril je zoper povekšanje pristojbin pri sodskih stvaréh. Poslanec Beer se je pritožil, da finančni minister néma nobenega finančnega programa, ali poslanec Adamek ga je zavrnil s tem, rekoč, da prejšnja večina tudi nij imela jasnega programa, a delala je dobro dolgove.

Magjarski listi poročajo, da odstopi skupni finančni minister baron **Hofmann**, ter da mu bode naslednik v kratkem imenovan, — baje da Magjar.

Vnanje države.

Loris-Melikov, denašnji pravi vladar-diktator **ruski**, je pričel svoj nalog vrlo pametno izvrševati. On se hoče popolnem nasloniti na narod; pisal je namreč v Harkov, kjer je bil preje glavni guverner, da se zahvalno spominja, da so mu takrat pri njegovem poslu mnogo pomagale občine in stanovi in da se na njih pomoč zanaša tudi zdaj, ko je prevzel težavni nalog, da uvede zopet mir in red v državi.

Ruske vladne kroge je jako osupnil ukrep francoske vlade gledé Hartmanna.

Za **vzhodno-rumetijsko** narodno sebranje so voljeni većinom Bolgari, doslej je znano, da so voljeni samo trije Grki in osem Mohamedanov.

Belgijski senat in mestni zastop Bruseljski sta sklenila svojemu vladarju čestitati o zaročenju avstrijskega cesarjeviča s princesinjo Štefanijo. V Bruselj pride za nekoliko dni tudi avstrijska cesarica, vračajoča se iz Irske domov.

Francoski revolucionarni listi čestitajo vladi, ki nij izročila Hartmanna Rusiji. Hartmann je uže iz ječe izpuščen ter je minolo soboto odpravil se na Angleško.

Boj v francoskem senatu o členu VII. **Ferryjevega** naučnega zakona je pri

kraji. Ta člen je bil zavržen s 148 glasovi zoper 129 glasov.

Grki še denes zastoj čakajo na izvršitev ónih določeb berlinskega dogovora, ki se tiče njh meje ob Turškem. Dogovarjanja so se vlekla mej njimi in Turki toliko časa, do kler nijso Grki uvideli, da jih turški državniki — za nos vodijo; na to je pa grška vlada svoje polnomočnike odpozvala iz Carigrada in dejala turški vladi, da so vsa daljnja dogovarjanja nepotrebna in da se hoče do evropskih vlad obrniti. Samo če bode Grkom kaj koristilo.

V **Berlinu** je knez Bismark ob priliki „parlamentariskega dinéja“ govoril o vnanji politiki; on odobruje to, da francoska vlada nij izdala Hartmana Rusiji in da iz tega ne bode nastal kak prepir mej Francijo in Rusijo. Nadalje je dejal, da je prijateljstvo mej Nemčijo ter Avstrijo iskreno, katero baje da najbolj podpira nadvojvoda Albreht. O namnoženju nemške armade je rekel Bismark, naj južni Nemci ne pozabijo, da je bil pot mej Weissenburgom in Stuttgartom svoje dni prav kratek.

Ker hoče **angleška** vlada razpustiti parlament, in ker so baje dopolnilne zadnje volitve bile konservativnej zdanj vladni ugodne in da bi si Beaconsfield tudi prihodnje volitve osigural, pisal je pismo indijskemu podkralju, katero pismo imajo pa uže vsi angleški volilci denes v rokah; v tem pismu svoje vladanje silno hvali in kliče Angležem, naj ohranijo zdanjo vladno zavoljo nje vnanje politike in zaradi nje zaslug za evropski mir. Bodemo videli, kaj bodo angleški liberalci odgovorili na to trkanje.

Iz **Afganistana** se poroča, da se Afganistanci zopet pripravljajo na boj z generalom Robertsom. Dva oddelka Afganistancev sta odmarširala iz Gisiñja, jeden severno v Kohistan, da se združi z družimi oddelki, drugi pa naravnost proti Kabulu. Abdarrahman je zbral vse glavarje posamnih rodov v Maimenu, da ga imenujejo emirjem.

Dopisi.

Iz Ormoža 7. marca. [Izv. dop.] Po

dolgem zimskem spanji se je vendar zopet začelo gibati naše ormoško učit. društvo. Imelo je dné 4. marca t. l. svoj občni zbor v Ormoži. Jaz o tej stvari omenjam le toliko, da se je vršilo vse v najlepšem redu. Iz govora predsednikovega (g. Strenkl) se je razvidalo, da se je društvo precej začetkoma imelo boriti z mnogimi neprilikami. Mej drugim je bil tudi govor „O nrajnej odgoji“, katerega je g. Srečko Majcen govoril, na dnevnem redu. Društvo je dakle zopet oživel in stoji sedaj na krepkih nogah. Novo vodstvo je vse vneto za pravi napredek in zatorej se trdno nadejamo, da bode društvo letos zdatno delalo v prospeh ljudskum šolam ormoškega okraja. Društvo ima krepkih značajnih in narodnih udov, ki je nijso samo pripravljeni duševno podpirati, ampak, ki tudi zanje materijalno kaj žrtvujó. Sveta dolnost vsacega učitelja tega okraja je dakle, da stopi v kolo našega društva, kajti le v slogi je napredek.

Domače stvari.

— (Prvi hrvatski vinski semenj v Zagrebu.) Hrvatsko-slav.-kmetijska družba razpošilja imenik za vinski semenj prijavljenih vin. Iz tega imenika se razvida, da se je za vinski semenj ponudilo za prodajo do 80.000 veder vina, in sicer od leta 1834. do 1879. Najnižja cena je 3 gl. 92 kr. vedro in najvišja 30 gl. 80 kr. vedro. Za naše vinske trgovce bode gotovo ta semenj velike važnosti, zatorej jim priporočamo, da se ga udeležé, ker mogó na semnji prodavati svoja vina s mo vinorejci, ter bode takim načinom vsak ku-

pec imel priliko spoznati se z vinorejci hrvatskimi in z njihovimi pridelki. Semenj se bode obdržaval v prostorih hrvatsko-slavonske kmetijske družbe dné 17., 18. in 19. marca. Katalogi za ta semenj se mogó dobivati zastoj pri kmetijski družbi in trgovske zbornici v Ljubljani, Trstu, Celovci, Gorici, Gradci itd., kakor tudi pri hrv.-slav.-kmetijski družbi in trgovske zbornici v Zagrebu. Sè semnjem bode združena tudi izložba orodja za vinorejo in kletarstvo.

— (Premeščenje vojaških polkov.) Dunajske novine javljajo, da imajo o začetki pomladi mnogi vojaški polki promeniti svoja garnizijska mesta. Odtod posnemljemo, da kranjskih lovcev bataljon št. 7., kateri je uže od začetka okupacije v Hercegovini, pride v dunajsko Novo mesto. Dragonski polk cesar Nikolaj I. št. 5 ima ostaviti Celovec ter iti v Pečuh, na njega mesto pride hrvatsko-slavonski ulanski polk št. 12, ki je dozda bil v Zagrebu. Leopoldovci (št. 53) so premeščeni v Tulln poleg Dunaja. V Ljubljano ne dobodemo nobednega novega polka, kolikor si ga tudi morebiti želimo.

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) priredi pod osobnim vodstvom g. A. A. Buchte v ponedeljek dné 15. t. m. v dvorani „zum grünen Thor“ (VIII. Lerchenfelderstrasse 14) zabavo na korist stradajočim v Istri. Spored: A.) Ant. Foerster: Slava Slovenencem; dr. J. B. Ipavec: Moja rožica; Dav. Jenko: Dunte vetri; I. pl. Zajc: Davorija; A. Hajdrich: Jadransko morje. B.) Godba baron Kuhnovoga polka šte. 17 pod vodstvom g. kapelnika J. F. Borovanskega igra sledeče komade: Strauss: Overture o Metuzalemu; Komzak: veliki potpourri iz slovanskih narodnih pesnij; Fahrbach: Dijaški pozdrav; Strauss: Severnega morja podobe; Stern: Spomin na Ljubljano; Wagner: Odkritje ljubavi; Mazalik: Dekličina tožba; Beseda (češki narodni napevi); Fahrbach: Srčna dama; Strauss: Bocaccio; Strauss: Pariška polka; Strauss: napevi na okrog; Baronica de Potien: Srčni listič; Strauss: Le naprej. Vstopnice se dobivajo pri predsedniku društva, dvornem in sodnijskem advokatu dr. J. Lenchu (I. Bräunerstrasse št. 4) in sicer za posamezne osebe po 1 gld.; za družine po 2 gld.; za dijake po 50 novč. —

— (Ruske pšenice) se v pristanišči tržaškem letos toliko izkrčuje, kolikor se je uže mnogo let nij. Od tam jo pošiljajo na Koroško in Tirolsko.

— (Požar.) V Répnjah, občine Vodiške v okraji kámeniškem, je dné 17. m. m. okolo devetih pred póludnem nastal ogenj v kajži Franceta Oblaka, da je pogorelo stanovanje in gospodarsko orodje omenjencu ter njega sosedu Juriju Kušarju. Škode je okolo 350 gld., a je malo ne vsa ta vsota bila zavarovana. Kakó je začelo goreti, nij znano.

— (Poskušén umor in samoumor iz ljubosumnosti.) Iz Reke se nam dné 8. t. m. piše: Mnogi ljudje se tožijo na letošnji kratki predpust; jedni pravijo, da so se premalo zabavali, drugim nij bilo móči izbrati si zaželenih družic — a tretji, kateri so jih dobili, menijo, da jim je bilo preveč hiteti in so zatorej slabo pogodili osebe, s katerimi zdaj v sv. zakoni ne mogo takó zadovoljni biti, kakor bi to sicer lehkó bili. Jeden izmej ljudij poslednje vrste je bil tukajšnji mesar Josip Colazio, rodóm Trsatčan, kateri je uže dalje časa živel v neslogi sè svojo ženo Ano,

krčmarico v gledaliških ulicah na Reki. V petek dné 5. t. m. je mož prišel z večera domov in se je po starej navadi začel prepirati s svojo ženó. Beseda je dala besedo, in na posled je mož pograbil nož, ter je svojo zakonsko polovico trikrat ranil v roko in jedenkrat v glavo. Žena je začela kričati in klicati ljudi na pomagaje. Prihitela je velika množica vkupe in tudi mestni policaji so bili takoj na mestu. Colazio se je zaprl v svojo sobo. Ko so hoteli ulomiti vrata, da pridejo k njemu, ustrelili se mesar z revolverjem v trebuh, in se teško rani. Odnegli so ga v bolnico, kjer so mu kroglo izrezali. Nesrečnik je uže drugo jutro umrl. Njemu vdova leži nevarno ranjena ter bode javeljne kaj iz nje. Mesar Colazio, pravijo, je bil na svojo ženó ljubosumen in sta menda zatorej živela v nemiru.

— (Obupna črevljarka.) Pišo nam iz Reke: Vsem rokodelskim pomočnikom je vrlo dobro znan takó imenovani „plavi“ ponedeljek. Po starem običaji zapije rokodelci v ta dan vse, kar si je z velikim trudom prislužil ves dolgi teden. Nij dakle čuda, da je ta grda in vse graje vredna razvaža, katera zgolj prazni možno in napravlja glavo težko, marsikoga uže pogubila. Ljudje bi namreč hoteli, da bi imeli vsak dan „plavo“, a ne pomislijo, da smo vsi na zemlji, da se trudimo in delamo. Dva življenja sita reška črevljarka sta nedavno naveličala se pri kopitih ves božji dan sedeti in delati, zatorej sta se zmenila iti — v boljši svet. Skočila sta v morje. Jednega od njiju so ribiči še nekoliko živega izvlekli iz vode, drugi se je zgubil v valovih. Žalostno je res, da se samoumori na sveti vedno bolj množé, vse je uže obupalo na boljšej bodočnosti, kar res nikakor nij — veselo znamenje.

Razne vesti.

* (V ogerskem finančnem ministerstvu) bodo — kakor poroča „Pester Journal“ — po sedaj v službo jemali tudi ženske, da bodo pri centralnej blagajni štele kupone.

* (Neprijetno vzbujenje.) Iz Nyir-Gebe na Ogorskem se poroča novinar: Vdovo Mezei, ki je mati peterim otrokom, je začel boleti vrat. Nastrgavši si hrena, se obveže vrat ter gre skoraj ležat. Starejše nje hčerke so dobro zakurile železno pečico, da bi po noči v sobi ne bilo mrzlo in so, zatvorivše zaklopnico, šle spat ob 10. zvečer. Zjutra so ljudje našli vseh pet otrok — štiri hubeznjive in krasne deklice ter čvrstega dečaka — v posteljah mrtve. Zadušil jih je ogljenec. Mater so jedva še zdramili, ker je bila tudi uže precej nezvestna — ali kakšen strah in žalost je navdajal ubogo vdovo, ko je vzbudivša se, ugledala vseh svojih pet nedolžnih otrok — mrtvih!

* (Kazanska „Mati Božja.“) Moskovske novine pišo: „Mej posameznostmi, katere o katastrofi v zimnej palači prihajajo v javnost, naj omenjamo te dogodbe. V stražnici imenovanega poslopja je bila prekrasna podoba kazanske „Mater Božje“ v lepem pozlačenem okviru. Okolo nje je po steni bilo obešenih še mnogo drugih manjših podob, predstavljajočih razne svetnike. Ko se je razletela palača, pokopale so nje razvaline tudi vse te tablice. Pri izkopavanji so našli óno podobo „Mater Božje“ — gledi čuda! — popolnem nepoškodovano. Zdaj jo hranijo v glavnej stražnici. Ta dogodka napolnuje vojake s pobožnim občudovanjem, in menjajoče se straže vsak dan hodijo molit pred „čudesno podobo“.

* (Star mož.) Madridska „Epoca“ poroča, da je v vasi poleg mesta Gijou v Asturiji umrl starec, imejoč 112 let. Bil je petkrat oženjen; naposled, ko je bil uže v 89. leti, si

je vzel za soprogo sedemnajstletnega dekleta. V zadnjem sv. zakoni sta se mu rodila dva, v prejšnjih štirih pak šestindvajset sinov. Mož je bil samo jedenkrat bolan v sem svojem življenji, namreč še dečak o 15. leti je imel nekoliko dni mrzlico. Zajuterkoval in večerjal nij nikdar ničesa drugega nego li frakelj — kuninovca.

* (Železnico) izkopala je mej Seilendorffom in Hohenstadtom reka Morava, katera je nedavno bila izstopila iz svoje struge. Promet je zatorej na moravskij mejnej železnici ustavljen za osem dni.

Umrl so v Ljubljani:

6. marca: Julija Franovič, šivilje hči, 21 dni, v sv. Florijana ulicah št. 15, za božjastjo.

7. marca: Reza Huber, mizarjeva hči, 17 let, v križevniških ulicah št. 7, za šenom. — Janez Penn, krojač, 74 let, na starem trgu št. 3, za otrpnenjem pljuč.

8. marca: Franjica Snoj, hči strojekurčeva, 2 leti, na poljanskej cesti št. 18, za vnetico slizne mrene. — Stefan Bregar, uradnik v pokoji, 73 let, na sv. Petra cesti št. 6, za mrtuom. — France Pirkovec, užitninskega sluga sin, 7 1/2 leta, na poljanskej cesti št. 18, za vnetjem sliznih mren.

9. marca: Alojzija Dolžan, mizarjeva hči, 8 m., na tržaškej cesti št. 26, za božjastjo.

V deželnej bolnici:

5. marca: Tomaž Pogačnik, gostač, 77 let, za starostjo.

6. marca: Marija Kavčnik, šivilja, 23 let, za kurdejem.

7. marca: Franc Sojer, delavec 44 let, za rakom.

Tržne cene

v Ljubljani 10. marca t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 56 kr. reš 6 gld. 99 kr.; — ječmen 5 gld. 39 kr.; — oves 3 gld. 57 kr.; — ajda 5 gld. 51 kr.; — pros 5 gld. 39 kr.; — koruza 6 gld. 80 kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 84 kr.; — fižol hektoliter 9 gld. kr.; masla kilogram — gld. 82 kr.; mast — gld. 70 kr.; — špeh frišen — gld. 50 kr.; špeh povojen — gld. 61 kr.; — jajce po 1 1/2 kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 54 kr.; — teletnine 50 kr.; — svinjsko meso 62 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 87 kr.; — slame 1 gld. 69 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. 50 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska borza 10. marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	71 gld. 20	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	71	95
Zlata renta . . .	86	—
1860 drž. posojilo . . .	127	80
Akcije narodne banke . . .	847	—
Kreditne akcijske . . .	300	80
London . . .	118	25
Srebro . . .	—	—
Napol. . .	9	43 1/2
C. kr. cekini . . .	5	57
Državne marke . . .	58	10

Nova mesnica.

Podpisanec naznanjam p. t. občinstvu, da sem v Slivarjevej hiši na sv. Petra cesti št. 16 začel

prodajati mesó,

zatorej se vsestransko uljudno priporočam, zagotavljač, da bodem rad postrezal vsakomu z dobrom mesom.

Jarnej Kregar,
mesar.

Pri Slonu: Lengyel iz Kanize — Findler iz Dunaja.
Röschner iz Celovca. — Arising iz Dunaja. — Štrukelj iz Be-
ljke. — Pen iz Trsta.
Pri Mateti: Resek, Frank iz Dunaja. — David iz Gradca.
Radman iz Kočevja.
Pri avstrijskem cesarji: Petut iz Kostanjevca.

Tudi.

9. marca:

Zahvala.

Prisrčno zahvalo izrekamo vsem onim čestitim gospodom, kateri so umrlega gospoda

Fran Šekulo,

studiosus juris,

dné 5. sušca na pokopališče spremili, nagrobnico zapeli n mu krasne vence podarili. Posebno se zahvaljujemo onim gg. Novomeščanom, v Ljubljani bivajočim, za podarjeni venec. Novomesto, dné 9. sušca 1880.

(94)

Žalujoči.

Ljubljanski lozi.

V letu trikrat srečkanje.

Glavni dobitki gl. 35.000, 25.000, 20.000
93—1) i. t. d.

Najmanjši dobitok 30 gld. a. v.
prodajamo samo po

gld. 25 v pet četrtletnih obrokih po
gld. 5.

Uže ko plača prvi obrok 5 gld., igra
kupec pri prvem srečkanji

dné 2. aprila 1880

tega po realnej kreditnej banki prevzetega lo-
terijnega posojila

z izvirnim lozom à gld. 24.

Te loze, ki se odlikujejo po brezuvetnej
varčnosti in izvrstnem igralnem érteži, prodaja

menjalnica administracije

Dunaj, „MERCUR“ Dunaj,
Wollzeille 13, Ch. Chon Wollzeille 13,
in v vseh večjih bankah in menjalnicah.

Najboljši

salónsk premog

razkrojena drva

po najnižej ceni pri

A. Debevo, rimska cesta (Gradišče) 19.

Umeteljne

zobe in zobovje

postavlja, ne da bi bolelo in ne da bi odstranjeval
korenine

zobni zdravnik

A. Paichel,

(76—5)

poleg Hradeckega mostu.

Velik málin

v Savinjskej dolini poleg Celja, s petimi
tečaji in stopami ter z zemljiščem se prodaje. Natan-
čneje izvešča Fr. Müllerjev Annoncen-Bureau
v Ljubljani. (83—2)

Gastlove kri čistilne pile.

Uže dvajset let sijajno skušene in od zdravnikov priporočene, da se ž njimi odpravi putika in revmatizem, zasedena slaba sôkrovica, sleza, ostrá kri, zlata žilja, neslast do jedi, naval krvi, omotica, slabost na jetrah in žolci, in poznejše uplivanje po zdravljenji z živim srebrom. Pri ženskih mesečnih nerednostih upliva te pile dobrodejno, odstranjujoče in zdravljajoče.

Škatljica z okolo 80 komadov 50 kr. av. velj.

Te pile se posladkorjene in odlični zdravniki priporočajo jih kot najboljše kri čistilno dristilo.

Ker zadostuje jedna škatljica za zdravljenje 2 do 3 tedne, — tedaj so Gastlove pile tudi najcenejše zdravilo.

Gastlov kri čistilni čaj

v zavitkih po 30 in 50 kr. av. velj.,

baš tako dober zoper vse zgorenje bolezní.

Pravi dobi se v glavnej zalogi lekarja F. Birnbacherja
„zum Obelisk“ v Celovci. (79—2)

Gastlove prave kri čistilne pile in čaj ima v zalogi nadalje: v
Ljubljani V. pl. Trnkocy, lekarnar; v Postojni A. Leban, lekarnar;
v Kranji K. Šavnik, lekarnar; v Logatci Al. Skala, lekarnar.